

स्तुक्षमोरनात्मनेपदनिमित्ते । (३६/२३२३)

नियमार्थमिदम् । ^१स्तुक्षमोः आर्धधातुकस्य वलादेः इडागमो भवति, न चेत् ^२स्तुक्षमौ ^३आत्मनेपदस्य ^४निमित्तं भवतः । क्वच च तावात्मनेपदस्य ^५निमित्तम् ? ^६यत्रात्मनेपदं तदाश्रयं भवति, भावकर्म^७कर्मकर्तृकर्म-व्यतिहाराः क्रमेवृत्यादयश्च । तेनायं सत्यात्मनेपदे प्रतिषेधो भवति न असति इति । प्रतिषेधफलं चेदं सूत्रम् । स्तुक्षमो^८रुदित्वात् इट् सिद्धं एव । प्रस्तविता । प्रस्तवितुम् । प्रस्तवितव्यम् । प्रक्रमिता । प्रक्रमितुम् । प्रक्रमितव्यम् । ^९अनात्मनेपदनिमित्ते इति किम् ? प्रस्तोषीष्ट । प्रकंसीष्ट । प्रस्तोषिष्टे । प्रकंस्यते । प्रसुस्तूषिष्टे । प्रचिक्रंसिष्टे । सर्वत्रैवात्र स्नौतिः क्रमिश्च आत्मनेपदस्य निमित्तम् । सनन्तादपि ‘पूर्ववत्सनः’ (१.३.६२/१७६४) इति आत्मनेपदं विधीयते । निमित्तग्रहणं किम् ? सीयुडादे^{१०}स्तप्तपरपरस्य च प्रतिषेधार्थम् । इह^{११}तु प्रस्तवितेवाचरति इति प्रस्तवित्रीयते इति क्यङ्गन्तमात्मनेपदस्य निमित्तम्, ^{१२}न स्नौतिः ।

[८३५] क्रमेस्तु कर्तर्यात्मनेपदविषयादसत्या^{१३}त्मनेपदे कृति प्रतिषेधो वक्तव्यः । (म.भा. ३. २९२)

प्रक्रन्ता । उपक्रन्ता । कर्तरि इति किम् ? प्रक्रमितव्यम् । उपक्रमितव्यम् । आत्मनेपदविषयात् इति किम् ? निष्क्रमिता । स्नौतेः सनि किति च प्रत्यये^{१४} ‘श्र्युकः किति’ (७.२.११/२३८१), ‘सनि ग्रहगृहोश्च’ (७.२.१२/२६१०) ^{१५}इत्येव प्रतिषेधो भवति । प्रसुस्तूषति । प्रस्तुतः । प्रस्तुतवान् ॥

ग्रहोऽलिटि दीर्घः । (३७/२५६२)

ग्रहः उत्तरस्य इटः अलिटि^{१६}दीर्घो भवति । ग्रहीता । ग्रहीतुम् । ग्रहीतव्यम् । अलिटि इति किम् ? जगृहिव । जगृहिम् । प्रकृतस्येटो दीर्घंवमिदम्^{१७}, चिष्वदिटो न भवति । ग्राहीता । ग्राहीतव्यते ॥

वृतो वा । (३८/२३०१)

^{१८}वृ इति वृङ्गवृजोः सामान्येन ग्रहणम् । तस्मादुत्तरस्य कृकारान्तेभ्यश्च इटो वा दीर्घो भवति । वरिता, वरीता^{१९} । प्रावरिता, प्रावरीता । कृकारान्तेभ्यः – तरिता, तरीता^{२०} । आस्तरिता, आस्तरीता^{२१} । वृतः इति किम् ? करिष्यति । हरिष्यति । ^{२२}अलिटि इत्येव, ववरिथ । तेरिथ ॥

1. स्तु क्रम इत्येतयोः क. इ. 2. स्तुक्षमी इ. 3. कृत्यात्मनेपदस्य निमित्ते इ. 4. निमित्ते क.
5. निमित्ते क. इ. 6. यत्रैव क. 7. कर्म नास्ति क. इ. 8. उदात्तत्वात् इ. इ. स्तुक्षमोरुदात्तत्वात् इट् ड.
9. आत्मनेपदनिमित्ते इति किम् ? क. 10. तपरकृतपरस्य क. 11. तु नास्ति क. 12. न स्नौतिः नास्ति ह.
13. आत्मनेपदकृति क. 14. परतः इत्यधिकम् इ. इ. 15. इति क. इ. 16. प्रत्यये परतः इत्यधिकम् क. 17. तेन इत्यधिकम् क. 18. दीर्घं इति वर्तते इत्यधिकम् क. 19. वरितुम् वरीतुम् विवरितव्यम् विवरीतव्यम् प्रावरितुम् । 20. तरितुम् तरीतुम् तरितव्यम् तरीतव्यम् इत्यधिकम् क. 21. आस्तरितुम् आस्तरीतुम् आस्तरितव्यम् आस्तरीतव्यम् इत्यधिकम् क. 22. वाक्यमिदं नास्ति क. इ. इ. ह.